

om ogsaa paa en indirecte Maade, ind i Afgjørelsen af en administrativ Sag, og det er urigtigt; thi saa mangle vi igjen Controllen med Rigsdagen; vi mangle da Noget, der kunne indstævne Rigsdagen for sig og sige: Svordan er det I have anvendt disse Beløb; kom og gjør Rede og Rigtighed derfor. Det kan Ingen gjøre, men det kan man gjøre med Ministeriet; det maa gjøre Rede og Rigtighed; det maa høre alt det Onde, der kan siges derom, og søge at forsvare sig paa bedste Maade. Deri ligger netop den hele store Garantie, at man har Ret til at forlange Oplysninger og til at gjøre Interpellationer, og deri ligger igjen Indflydelsen paa Administrationen. Naar man derimod nu trækker Rigsdagen ind i Administrationen, kommer man, som sagt, til at mangle en Control; thi saa skulde man jo egentlig have Noget, for hvem Rigsdagen skulde møde for at aflægge Rede og Rigtighed for, hvorledes den havde baaret sig ad. Jeg skal derfor bede den ærede Rigsdagsmand om at frafalde disse Forslag, og paa alle Maader opfordre det ærede Thing til ikke at stemme for dem.

Tscherning: Jeg skulde meget gjerne frafalde dem, naar det ikke laae i denne Lov, at man paany har villet indsnævre vor Finantsbevillingsmyndighedsret.

L. C. Larsen: Det har dog været en given Sag, at Regjeringen uden Medvirkning af Rigsdagen hidtil har kunnet afgjøre, hvem der skulde have Ret til at boe i de Boliger, som have været indrettede paa Tersløse Hovedgaard, og det forekommer mig derfor besynderligt, naar man vil afløse denne Beboelsesret, som har bestaaet der med tilbeels fundatsmæssig Charakter, da at ville gjøre andre Bestemmelser gjældende om Bortgivelsen af de Penge midler, som skulde træde istedetfor. Det forekommer mig, at selv om det kunde tænkes, at der vilde finde Misbrug Sted ved Uddelingen

af dette Legat paa 800 Rd. aarlig, fordeelt til flere Personer, er det dog en Sag af saa ringe Bigtighed, at den ikke burde bestjæftige Rigsdagen.

Tscherning: Der har ikke bestaaet det allermindste Fundatsmæssige i hele denne Sag; det er blevet fuldstændigt oplyst her, at der ikke er Spor tilstede af noget Saadant.

Winther: Jeg vil blot bemærke, at efterat det Skridt, som er gjort paa et andet Sted, har faaet en saadan Bedømmelse, som det fik af den ærede Minister, anseer jeg det for mindre betænkeligt at gaae ind paa Loven, og det forekommer mig derfor, at vi med Hensyn til Realiteten af den kunne føie baade den ærede Minister og den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) ved at vedtage den, thi saa faaer Enhver af dem det, han helst vil have, og jeg kan heller ikke skjønne rettere, end at det, som den ærede Minister anførte mod, at egentlige Misbrug skulde finde Sted, i høi Grad vil blive forebygget, naar der bliver meddeelt Rigsdagen Underretning om, hvorledes Uddelingen er gaaet for sig. Forsaaavidt jeg opfattede den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) rigtigt, var det, som han nu lagde fortrinlig Vægt paa som Grund for ikke at antage Loven, det, at man ikke skulde finde sig i dette gjentagne Forsøg fra et andet Things Side paa at indskrænke Finantslovens Indvirkning ligeoverfor andre Love, men det forekommer mig, at det, som sagt, ikke vil kunne holde sig længe, naar det stadigt, hver Gang det kommer frem, møder Misbilligelse fra den ærede Ministers Side. Jeg skal derfor stemme for Loven, idet jeg anseer det for et Gode, at denne Grund bliver solgt, og der ikke bliver indrettet der en saadan udvidet Tribolig som den, der har været paa-tænkt, hvad der vistnok ogsaa vilde blive meget dyrere, end hvad der vil komme ud ved denne Lovs Vedtagelse.